

Pravda, Život, Láska

Čo je Pravda a ako sa môžeme priblížiť k Pravde?

Priznávam, že toto je veľmi náročná téma, veľmi, veľmi zložitá. Čo si o tejto téme myslím ja osobne, sa vám pokúsim povedať najjednoduchšie, ako len viem. To, čo vám budem hovoriť, nemám z rôznych kníh alebo systémov Východu a Západu. Pochopiteľne, veľa som študoval. Áno, ale knihy nám môžu slúžiť iba ako sprievodcovia, nie sú ničím viac. Avšak to, o čom vám budem hovoriť, je moja vlastná osobná skúsenosť.

Čo je pravda? Aj keď mám doktorát z teológie, rozhodne nie je mojím zámerom dávať vám tu náboženskú kázeň. A predsa, ak sa približujeme k pravde, budeme sa musieť dotknúť aj náboženského aspektu.

I keď je naša ortodoxná veda ešte stále v začiatkoch, uznávam, že naši vedci urobili obrovské a chvályhodné pokroky. A hoci všetko, čo objavili, je veľmi obdivuhodné, zatiaľ ešte stále nedospeli k žiadnemu záveru, pretože všetko ich doposiaľ vynaložené úsilie sa sústreďuje iba na pevnú hmotu, čas a priestor a na nič iné.

No aj tak sa už zopár vedcov začalo posúvať ďalej až za rámec hmoty a začínajú hovoriť o akejsi antihmote. Mystici a bádatelia pravdy o nej vedia, ibaže jej prideliť iné mená. Pre nich je to realita a oni s ňou pracujú. Každý jeden z nich dokáže s ňou pracovať a rovnako ju tak aj prakticky používať.

Teraz sa však už dostávame k náboženstvám, ku všetkým náboženstvám sveta, ktoré tu existovali v priebehu mnohých storočí. Na samom začiatku sa i tu prejavovala vznešená, pozitívna a ušľachtilá snaha. Až neskôr do hierarchie cirkvi preniklo mnoho takých, ktorým bola daná určitá moc a ktorí túto moc boli pripravení uplatňovať hoci i násilím. Títo sa pokúsili votrieť do cirkvi, aby tak mohli zamedziť šíreniu vznešeného a dobrého úsilia. Ich snahou bolo predovšetkým zastaviť akékoľvek bádanie. Čo to všetkým týmto náboženstvám Východu i Západu prinieslo, toho svedkami sme my všetci.

Kresťanstvo. Áno, substancia kresťanstva ako náboženstva spolu s našou vlastnou ortodoxnou dogmou má v sebe veľkú hĺbku a veľa pravdy. Avšak kto preniká do hĺbok kresťanstva? Takmer nikto.

Staroveké filozofie – grécka, egyptská, indická, ako aj všetky ďalšie – ukrývajú v sebe úžasnú hĺbku. Všetky sú cestami k pravde. V kresťanskom náboženstve, ako aj v ostatných systémoch a

náboženstvách sa stretávame so zvyklosťou vytvárania mýtov. Ľudia sa pokúšali pravdu utajiť, aby tak predchádzali jej zneužitiu zo strany bezbožníkov. V súčasnosti je už všetko inak. Pravda je a musí byť vlastníctvom nás všetkých. Ľudské bytosti dnešnej doby už dokážu čeliť svojim vlastným zodpovednostiam. Okrem iného aj veda pokročila dopredu. Vieme, že máme atómových vedcov, ktorí v priebehu jediného momentu môžu zničiť celé mestá. Nebezpečenstvo stále existuje.

A tak, bádateľ pravdy dneška, na rozdiel od mystika minulosti, nemusí ďalej zahaľovať vznešené pravdy do mýtov zo strachu pred tým, že by niekto, kto prenikol do jadra skutočnosti, dokázal nadobudnúť schopnosti, ktoré by potom mohol zneužiť, resp. nesprávne použiť proti svojim blíznym. A tak sa v duchu pýtam, či nie sú snáď tisícky iných spôsobov alebo možností, ako ublížiť svojim blíznym? Povedzme zbrane?

Pravda. Čo je Pravda? Povedal nám už niekto až doposiaľ niečo o Pravde? Nami tak veľmi milovaný Ježiš hlásal: „Ja som Cesta, Pravda a Život.“ Tieto tri slová sú synonymami a Ježiš povedal „Ja“. Apoštol a evanjelista Ján (Jochán) hovoril o Kristovi Logu ako o „svetle, ktoré dáva svetlo všetkým ľuďom prichádzajúcim na svet.“ Z toho vyplýva, že toto svetlo, ktoré je uvedomením si samého seba v každej ľudskej bytosti, je Cestou, Pravdou a Životom.

Ako však túto pravdu nájsť? Kde treba začať? K akej pravde budeme tak môcť dospieť? Čo je pravda?

Pravdu nie je možné odhaliť vo svetoch troch dimenzií, v pozemskom svete, vo svete, v ktorom teraz žijete. Môžeme porozumieť relatívnej pravde, áno, ale nie Pravde. Môžeme nájsť Pravdu vo svetoch štvrtej a piatej dimenzie, vo svetoch, ktoré začína uznávať i ortodoxná veda zaoberajúca sa skúmaním antihmoty?

Vo svetoch štvrtej a piatej dimenzie bádateľ pravdy môže znova nájsť relatívnu pravdu, síce úžasnejšiu, ale opäť relatívnu pravdu.

Kde je pravda? Čo je pravda? A neskôr otázka: Ako sa môže človek priblížiť k pravde? A ako môže táto pravda poslúžiť človeku?

K tomuto sa jasne vyjadril náš tak veľmi milovaný Ježiš Kristus:

„A poznáte Pravdu a Pravda vás oslobodí.“

Od čoho nás má pravda oslobodiť? Od čoho sa potrebujeme vymaniť? Sme otrokmi a je pravda jediným prostriedkom, ktorý nás dokáže oslobodiť? Áno, len poznanie pravdy nás oslobodí od našich ilúzií, od nášho nešťastia a od temného chaosu, v ktorom sa nachádzame kvôli nenávisti a nevedomosti.

Teraz sa poďme pozrieť, o akom druhu pravdy môžeme hovoriť, ak svoju pozornosť sústredíme na hrubohmotný svet – na svet, v ktorom práve teraz žijeme. Ak by som sa opýtal desiatich ľudí, ktorí sa nadchýnali pohľadom na krásne sfarbený západ slnka alebo na úchvatný východ

slnka v nádherných farbách: „Je pravda, že ste videli tento západ alebo východ slnka?“, som si istý, že všetci by mi odpovedali: „Samozrejme, že sme ho videli!“ Ak by sme mali pri sebe aj farebný fotoaparát a urobili by sme fotky, mám tým na mysli farebné fotografie, potom by každý z nás nadobudol absolútnu istotu, že tento západ slnka v nádherných farbách existuje rovnako ako východ slnka. A predsa, ak sa oprieme o naše bádanie, vieme, že to, čo vidíme, je niečo pozorovateľné (viditeľné), ale nie niečo skutočné. Pretože ak by sme sa nachádzali na inom mieste, priamo pod tou časťou horizontu, na ktorú sme sa predtým pozerali, mali by sme možnosť pozorovať tie isté oblaky, ktoré sa nám javili ako viacfarebné a nádherné. A teraz by sme ich vnímali z tohto uhla pohľadu ako snehobiele. Ale sú to také isté oblaky, ktoré sme predtým videli na horizonte.

Len sme si mysleli, že sme videli tento úžasný západ a nádherný východ slnka? Nie, my sme ho videli. A bol tam teda? Pýtam sa vás, bol tam? Hocičo rozpoznateľné v našom hrubohmotnom materiálnom svete je fenoménom a úkazom skutočnosti.

Bádateľ pravdy sa nenechá limitovať fenoménom, pretože všetky fenomény sa ukrývajú za relatívnu pravdu, samé o sebe nie sú pravdou. Pravda sa nachádza oveľa ďalej, za hranicami fenoménu v Príčinách – Zákonoch, ku ktorým potrebujeme preniknúť, aby sme dokázali rozpoznať, čo táto pravda je. Povedzme, že cestujete autom. Keď sedíte v aute, máte pocit, že sa vôbec nepohybujete. Máte dojem, že všetko prichádza k vám. Stromy, kopce, že všetko, čo vidíte, sa pohybuje smerom k vám. Povedzte mi, keď ste cestovali dopravným prostriedkom a pohli ste sa, mal snáď niekto z vás pocit, že všetky tie veci existujúce vonku zostávajú na svojom mieste? Ak sedíte v aute, nadobúdajte pocit, že ste to nie vy, kto sa pohybuje, ale že všetko, čo je vonku, prichádza k vám. To však nie je pravda, nie je to skutočnosť. Osoba, ktorá stojí vonku vedľa vozidla, v ktorom sa vy nachádzate, bude môcť zreteľne pozorovať, že to, čo sa pohybuje, je vozidlo a všetky tie objekty naokolo zostávajú nehybne na svojom mieste.

Čo je teda teraz pravdou? Môžem vám uviesť tisíce podobných fenoménov, ktoré u vás navodzujú dojem, že sú pravdou. Sú pravdivé ako fenomény skutočnosti, ktoré dokážeme pochopiť iba vtedy, ak sa dostaneme hlboko k ich Príčinám, naozaj hlboko.

Toto je pravá príčina toho, prečo pravdu v skutočnosti nie sme schopní spoznať vo fyzickom svete, vo svete troch dimenzií, ani nie v takzvaných psychických svetoch, vo svetoch, v ktorých sa ľudské bytosti ocitnú po opustení svojich fyzických tiel, pretože tamtie svety sú taktiež svetmi dojmov z času a miesta, i keď v odlišnom zmysle, dalo by sa povedať, že sú to skôr svety času a priestoru. Rovnako tak nie sme schopní spoznať pravdu v noetikálnych svetoch, pretože aj tieto sú opäť svetmi foriem a dojmov.

A tak, dovtedy, kým sa nachádzame v týchto svetoch, ktoré u nás vyvolávajú dojmy, budeme poznávať fenomény, relatívnu pravdu, čo inými slovami znamená, že vidíme poznateľné, za ktorým sa nachádza skutočnosť. Bádateľ pravdy preniká do reality za fenoménmi a potom môže nadobudnúť schopnosti, o ktorých som hovoril.

Hovoríme, že tento objekt je pevného skupenstva. Ak sa budeme baviť o predmete, ktorý bežne považujeme za pevný, určite túto jeho pevnosť nebudete spochybňovať, pretože ho budete môcť vziať do svojich rúk a túto jeho pevnosť precítiť. A predsa, ortodoxná veda tvrdí, že nič pevné neexistuje.

Prečo si myslíte, že tento predmet vo vás vyvoláva dojem pevnosti? Pretože ruky, v ktorých predmet držíte, ako látka (ako hmota) vibrujú takým istým spôsobom (približne tou istou frekvenciou), ako vibrujú molekuly predmetu, ktorý my považujeme za pevný. Mystici a bádatelia pravdy dokážu projektovať takzvané éterické ruky. To isté sú tiež schopní robiť psychoterapeuti. Precvičovaním svojej sily vôle projektujú éterické ruky a vkladajú ich do tela pacienta. Dokážu tak vykonávať veci, o ktorých by ste mohli povedať, že sú zázrakmi. V skutočnosti tieto úspechy nie sú žiadnymi zázrakmi. Práca éterických rúk v skutočnosti nie je o nič významnejšia ako práca hrubohmotných rúk. Treba vedieť, ako to urobiť.

Na základe toho môžeme skonštatovať, že fyzické telo človeka (ktoré my považujeme za pevné) pevné nie je, lebo jeho ruky – jeho éterické ruky sú schopné neobmedzene dovnútra tohto tela vstupovať, a to práve tak ľahko, ako my dokážeme prestupovať masou pary. A tak teda, čo znamená slovo pevné? V tomto prípade sa bádateľ pravdy stáva spojencom dnešnej ortodoxnej vedy. Už predtým som spomenul, že človek nie je schopný porozumieť Pravde, rovnako tak, ako ju nedokáže spoznávať bežným spôsobom, prostredníctvom dojmov hrubej hmoty a trojdimenzionálneho sveta. Akou cestou zvyčajne spracúva tieto dojmy? Prirodzene, prostredníctvom piatich zmyslov – zraku, sluchu, chuti, hmatu a čuchu. Človek má päť zmyslov, ktoré mu daroval Boh alebo sa dá povedať, že mu ich darovala príroda. Prostredníctvom týchto zmyslov získava dojmy. Svetlo dáva vibrácie, tieto vibrácie pulzujú a odrážajú sa – existuje tu niečo, čo vytvára takzvaný obraz. Je pochopiteľné, že bádatelia pravdy sa budú zaoberať štúdiom týchto vecí. Bádatelia skúmajú všetko. Ako by človek dokázal vnímať svoje okolie a svet, keby nemal týchto päť zmyslov? Predpokladajme, že by sme nemali zrak alebo že by sme zobrali slepého človeka niekde von do prírody. Ako takýto človek precítiť slnko a svetlo? Precítiť ho ako teplo. Ako príjemné teplo, ktoré rozptyľuje chlad. A predsa tento človek nedokáže vidieť vo svojom okolí vôbec nič, žiadne stromy, farby, absolútne nič, pretože mu chýba dar zraku. To, že tento človek nič nevidí, znamená, že okolo neho nič neexistuje? Samozrejme, že nie. Tieto veci existujú a ten, kto ich dokáže vidieť, je šťastný, že ich vidí.

Poviem vám, že keby boli človeku dané aj iné zmysly, a to zmysly, ktoré prekračujú rámec spomínaných piatich zmyslov. A čo keby mal iba o jeden zmysel viac, ako je bežné? Vnímal by všetko okolo seba celkom odlišne od toho, ako to dokážete vy so svojimi piatimi zmyslami. Myslíte si, že každý vníma svoje okolie prostredníctvom piatich zmyslov rovnako? Nie.

Domnievate sa, že zvieratá v živočíšnej ríši, veľkostne rôznorodé, by dokázali vnímať naše životné prostredie takým istým spôsobom, ako to robíme my ľudia, dokonca aj za predpokladu, že by si uvedomovali samé seba, presne tak ako človek? Nie.

Hovorím vám, že bádatelia pravdy môžu prebudiť i mnohé ďalšie zmysly a vnímať veci, ako aj tešiť sa z vecí, z ktorých sa vy teraz tešiť nemôžete. Tieto veci existujú, sú tu, ibaže vy ich

nedokážete zachytiť, pretože nemáte prostriedky, aby ste mohli obdržať tieto dojmy. Čo by sa dialo, keby sme mali takýchto zmyslov viac? Potom by sme sa mohli tešiť a užívať si toho oveľa, oveľa viac. Takže vám vravím – a to mi môžete veriť –, že päť zmyslov umožňuje ľudskej bytosti vnímať toho v podobe dojmov len skutočne veľmi málo.

Teraz sa ma spýtate: dokážu snáď aj iní ľudia okrem nás nadobudnúť tieto schopnosti? Mám tým na mysli jasnovidnosť a jasnopocutie. Vravím vám, že áno. Celkom určite dokážu nadobudnúť ako tieto, tak aj mnoho iných schopností. Začudujete sa a poviete si: „Prečo oni a nie my?“ Vravím vám, že nikto nedokáže v tomto smere dosiahnuť akýkoľvek úspech, pokiaľ v sebe neprechováva túžbu, sklony, predispozície k tomu, aby to dosiahol.

Len čo si začneme osvojovať tieto nové schopnosti, budeme môcť vo svojom okolí odpozorovať viac pravdy. Teraz sa však sústreďme na človeka v hrubohmotnom tele a na jeho päť zmyslov. Tento človek sa tu ocitol, narodil sa, vyrástol a stal sa produktom podmienok času a miesta – čím iným je človek dneška, nech už sa volá Ján, Costas, Mária alebo Helena? Pred päťsto rokmi sme možno mali iné mená, iné záujmy, iné skúsenosti, ale opäť sme boli iba ľudskými bytosťami s piatimi zmyslami. Vtedy tu bolo iné životné prostredie. Neboli tu panelákové domy, autá, helikoptéry, lebo v tom čase tu bol iný svet. Teraz máme človeka takého, akým je dnes.

Aká je pravda týkajúca sa tohto človeka? Čím je tento človek ako hrubohmotné telo? Prizríme sa pravde, ktorá tohto človeka obklopuje.

Ortodoxná veda neustále uskutočňuje výskumy, máme tu chémiu, biológiu; vedci majú dnes množstvo vedomostí týkajúcich sa hrubohmotného tela, a predsa sa ešte musia veľa vzdelávať, napríklad ohľadom metabolizmu, žliaz atď. V poriadku, to sa týka človeka súčasnosti. Súčasný človek je fenoménom života, ale my tu všade okolo nás máme i mnoho iných fenoménov života. Nachádzajú sa tu kryštály, rastlinná ríša, živočíšna ríša, ako aj život na morskom dne. Ak sa porozhliadneme, všade okolo nás v hrubohmotnom svete môžeme pozorovať nespočetné množstvo životných foriem ako fenoménov života.

Aký je rozdiel medzi človekom a všetkými ostatnými formami života?

Keď sa zblízka pozrieme na všetky tieto životné formy, všimneme si, že každý druh životnej formy bol obdarený svojím vlastným vnímaním a svojím vlastným spôsobom reagovania na svoje prostredie. Už predtým som spomenul, že nie všetky živé organizmy vnímajú svoje okolie rovnakým spôsobom. To isté môžeme povedať o ľudských bytostiach. Spôsob, akým spracúvajú dojmy do ľudského vedomého sebauvedomenia, je závislý od ich vzdelania a vývoja, pretože čas je tu veľmi dôležitým faktorom.

Teraz si predstavím človeka ako hrubohmotné telo. Veda ešte stále žasne nad tým, že nie je schopná vysvetliť fenomén života. Teraz sa vás opýtam: Čo je život? Kristus povedal: „Ja som Cesta a Pravda a Život.“ Čo je život? Je život pravda? Je život pravdou? Možno je pravdou fenomén života? Nie. Fenomén života je relatívnou pravdou. Už predtým som ohľadom fenoménu povedal, že je to niečo, čo je rozpoznateľné (viditeľné). Ale čo je život?

Ryba je životom, strom eukalyptu je tiež životom i strom citrónovníka je životom; mnohé veci sú životom. Človek je však odlišný, veľmi odlišný. Tak a teraz budeme skúmať človeka z inej strany, bez ohľadu na jeho hrubohmotné telo a schopnosti tohto tela, t. j. jeho päť zmyslov. Každá ľudská bytosť má päť zmyslov. Má ich atómový vedec práve tak, ako čistič topánok na ulici. Ale už predtým som povedal, že nie všetci ľudia si vysvetľujú dojmy získavané vo svojom okolí rovnakým spôsobom.

Nuž sa vás pýtam, čím je človek? Je človek hrubohmotným telom, piatimi zmyslami, rukami a ramenami, nohami a chodidlami, telom, schopnosťou pohybovať fyzickým telom sem a tam?

Teraz už vnímame človeka z iného uhla pohľadu, a to ako uvedomenie si svojej osobnosti.

Pravdou je, že všetci ľudia, ak zoberieme do úvahy ich hrubohmotné telá, sú si navzájom podobní, samozrejme až na malé rozdiely. Jeden je možno vyšší, druhý nižší, ale všetci sú ľudskými bytosťami. Môžeme tiež povedať, že všetci ľudia majú ľudské telá a tieto hrubohmotné telá sa navzájom podobajú. A čo osobnosti týchto ľudí? Sú snáď na svete čo i len dve ľudské bytosti, ktorých osobnosti by boli úplne totožné?

Štúdiom hrubohmotného tela jednej ľudskej bytosti dokážeme získať vedomosti o hrubohmotných telách všetkých ostatných ľudských bytostí. Tu sa nachádza tento orgán a tamto zas iný orgán. Takáto je funkcia tohto orgánu a takáto je zas úloha tamtoho orgánu. Je možné takto vo všeobecnosti získať vedomosti ohľadne osobnosti človeka, ak by sme preskúmali osobnosť iba jedinej osoby? Je uvedomenie si samého seba v osobnosti človeka produktom jeho fyzického tela? Logika nám vraví, že nie. Pretože by tu potom nemohol byť tak obrovský rozdiel medzi uvedomením si seba v osobnostiach jednotlivých ľudských bytostí, aký tu dnes je. Koniec koncov, ich fyzické telá sa zas tak veľmi nelíšia.

Čo spôsobuje túto odlišnosť? Čo je to, čo nám dáva uvedomenie si seba v osobnosti? Je to opäť produkt času a miesta? My teraz budeme toto uvedomenie si seba v osobnosti skúmať. Akým spôsobom bolo uvedomenie si samého seba v osobnosti človeka vytvorené?

Bolo vytvorené prostredníctvom dojmov a reakcií, ktoré v človeku vytvárajú určité pomery, určité stavy a túžby, prostredníctvom ktorých bola osobnosť človeka sformovaná, to znamená osobnosť Juraja, Kostasa, Márie, Heleny. A tak sa dostávame bližšie k ľudskému uvedomeniu samého seba v osobnosti, ďalšiemu fenoménu, ktorý prekračuje rámec súčasného fyzického tela.

Robíme pokrok. Pozrime sa teraz na človeka žijúceho v spoločnosti. Všade okolo seba môžete vidieť a skúmať slabosti, agresivitu, rovnako ako aj dobré vlastnosti. Budete môcť pozorovať, ako človek pracuje na formovaní svojho charakteru, ako už dnes postupne začína nadobúdať kontrolu nad uvedeným ja svojej osobnosti a snaží sa nad ním získať skutočnú kontrolu, so vzdialenejším cieľom na zreteli. Tento človek si je vedomý pravdy týkajúcej sa jeho vlastného ja a jeho pozície vnútri existenčných svetov. Čo si bude takýto človek uvedomovať?

Predpokladajme, že to je mystik, a nazvime ho mystikom alebo bádateľom pravdy. Môžeme mu taktiež dať i nejaké iné pomenovanie, keďže môže patriť k učeniu nejakej inej serióznej školy. Čo

takýto človek získava, čo takýto človek nadobúda? Porovnajme ho teraz s typom človeka, ktorý zvyčajne stráca kontrolu sám nad sebou už pri najmenšom vyprovokovaní, a ktorého správanie doma ako i v spoločnosti je hlúpe a nerozumné. To, že takáto osoba vynaložila obrovské úsilie, aby získala univerzitné vzdelanie, nie je v tomto momente dôležité, pretože my si teraz všímame iba jeho správanie, ktoré môže byť tak správaním vysoko vzdelanej osoby, ako aj správaním nevzdelaného človeka. A preto môžeme skonštatovať, že ani vzdelanie, ťažká práca, štúdium v škole a na univerzite ešte z nikoho nerobia charakterného človeka. Ale ten, kto objaví svoju cestu, má teraz možnosť rozpoznať úplne nové pomery. Kristus nám hovoril o určitej ceste. Vravel: „Ja som cesta.“ O akej ceste, o akej pravde a akom živote to hovoril? „Ja som Cesta, Pravda a Život.“ A keď povedal „Ja“, mal tým na mysli každého jedného z nás, každú jednu ľudskú bytosť.

Aká je teda pravda týkajúca sa človeka? Je človek iba zvieratom rovnako ako všetky ostatné zvieratá? Je snáď horší než iné zvieratá, keďže denne vidíme, ako ľudia medzi sebou navzájom bojujú a zabíjajú sa? A je úplne jedno, či sa nazývajú Európania, Američania, Afričania alebo Aziati. Či už sú považovaní za zaostalých alebo vysoko civilizovaných. Vidíte už teraz, čo sa udialo?

Čo sme ako ľudské bytosti? Aká je pravda týkajúca sa nás, ľudských bytostí? A ako sa človek môže priblížiť k tejto významnej Pravde, ktorú nazývame životom? Nie k fenoménu života. Fenomén života môžeme vnímať všade okolo nás ako niečo rozpoznateľné. My však prenikáme k Príčinám – Zákonom a objavujeme skutočný život. Niektoré mystické školy sa zmieňujú o určitom Kozmickom vedomí. Náboženstvo k nám prehovára o Duchu Svätom, o zostúpení Ducha Svätého, ktorý prevažná väčšina ľudí považuje za rozprávku. Pre nich sú realitou bankovky, kamene vo forme budov, lesknúce sa kovy alebo drahé kamene. Toto všetko je obrovská ilúzia.

Hovorili sme o živote. Život je Pravda. Je život pravda? Čo je Život? Premýšľali ste raz vážne o živote a o tom, čím by život mohol byť? Pretože ak si raz uvedomíte, čo život je, budete musieť túto vec, ktorá sa nazýva životom, začať rešpektovať. Nie preto, že ste Životom a žijete, ale tiež preto, lebo Život sa nachádza aj za fenoménom života.

Čo je Život, nie ako fenomén, ale ako Príčina?

Teraz môžeme pravdu vnímať do tej miery, do akej sa ona dotýka života. Čo je hlavnou charakteristikou života?

Bádateľ pravdy preniká do Príčin, aby našiel tento Život a aby vedel, čím ten Život je. Čo si myslíte, že Život je? Môžeme spojiť Život s Úplnou Láskou? Nie s tým, čo za lásku považujete. Láska toho druhu nie je zväčša ničím viac než očarením a ilúziou, prejavom sexuálnych záujmov. To nie je Láska, to je vášeň. Môžeme spojiť Život s Úplnou Láskou? A opäť, čo je Úplná Láska?

Teraz sa zameriame na fenomén života v rámci tohto sveta. Vidíme malého vtáčika a budeme ho skúmať. Vezmeme ho do ruky a precítíme tlkot jeho srdca, jeho pulz. Už ste to niekedy skúšali?

Malé drobučké stvorenie. Zoberte ho do svojich rúk, držte ho, hladte ho, počúvajte, ako jeho srdce bije. Čo si myslíte, čím je tlkot jeho srdca? Životom, láskou. Láskou koho? Úplnou láskou, ktorá je prítomná všade. Obzrite sa okolo seba a pozorujte, čo sa deje v živočíšnej ríši a v rastlinnej ríši. Bádateľ pravdy venuje svoju pozornosť všetkému. Všetko skúma, všetko študuje a s úctou pokľakne pred Úplnou Múdroťou, ktorá preniká Vesmírmí. Vidí Pravdu, Život a Úplnú Lásku. Je možné, že vás slovo „Boh“ vyvádza z miery. Nepoužívam ho, pretože slovo Boh bagatelizuje Absolútne Bytie, ktoré nie sme svojimi pozemskými mozgami schopní pochopiť.

A kde je Pravda? Pravda sa nachádza vo vašom vnútri. Je všade vokoľ vás. Je vnútri vo vás, pretože – ako náš veľmi milovaný Ježiš správne povedal – „Kráľovstvo nebeské je vnútri vo vás.“

Nájdite ho. Bádateľ pravdy robí všetko preto, aby ho našiel. Mnohí ho už objavili a sú pripravení vám pomôcť, aby ste ho našli aj vy.